

va o'z orbitasini yo'qotgan sayyoradek, jamiyatda darbadar kezinadi. Natijada u e'tiqodi emirilgan, kelajagi noma'lum odamga aylanadi.

XX asrda yaratilgan bola obrazlari ortida mung'ayib qarab turgan, bolaligini erta boy bergan mualliflarni ko'rish mumkin. Shuning uchun ham asr qissalarida baxtli bola obrazini uchratmaymiz. Yakunda ularning taqdiri boshi berk ko'chada qolishini yoki muhit qurboniga aylanishini kuzatamiz. Yozuvchi bola obrazini yaratib, uni muhit qurboniga aylantirishiga sabab tashqi ta'sirlarni bartaraf etish lozimligini uqtirish, deb hisoblash mumkin. Xuddi shuningdek, "Shum bola" qissasi ham "To'rt tomon qibla. Lekin qayoqqa qarab yo'l olsam ekan", [4.286] degan iqrar bilan yakunlanadi. Shum bolaning bu xulosasida bola e'tiqodining emirilgani, ertangi kunga ishonchsizlikni anglash mumkin. "Shum bola"ga hamohang tarzda Abdulla Qahhorning "O'tmishdan ertaklar" qissasi ham "Endi nima bo'ladi?", degan jumla bilan yakunlanadi. Bizningcha, har ikki qissadagi so'nggi jumla orqali bolalikning boy berilishi g'oyaviy-badiiy jihatdan yakuniy ifodalangan.

Xullas, qissa avvalida olamga hayrat bilan qaragan Shum bolaning 5-6 oylik sarguzashti mobaynida bu hayratlari muhit sabab nafratga, undan keyin fosh etish va o'ch olishga, yakunda esa, e'tiqodsizlikka olib keladi. Natijada u birorta suyanchig'i yo'q, hech kimga va hech nimaga ishonchi qolmagan shaxsga aylanadi.

ADABIYOTLAR:

1. B.Paskal, X.O.Gasset, E.Fromm, Sevgi san'ati, T.:O'zbekiston, 2011.
2. Forobiy A.N., Fozil odamlar shahri, T.:A.Qodiriy nomidagi xalq merosi nashriyoti, 1993.
3. G'.G'ulom, Tanlangan asarlar / "Shum bola", T.:G'.G'ulom nomidagi nashriyot matbaa ijodiy uyi, 2012.
4. E.Fromm, Inson qalbi. Uning ezgulik va yovuzlikka bo'lgan layoqati, T.:O'zbekiston, 2016.
5. Andre Morua, Chorshanba uchun binafshalar, T.:Yangi asr avlodi, 2015.

ISAJON SULTON HIKOYALARIDA FOLKLORIZMLARNING O'RNI

Kurbanova Feruza A'zamovna,
Filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)
+998905654200

Annotatsiya

Ushbu maqolada Isajon Sulton ijodida folklor motivlari milliy xarakterning o'ziga xos xususiyatlarini ochish uchun xizmat qilganligini, ularning badiiy asar kontekstida qay tarzda namoyon bo'lishi masalalari haqida to'xtalamiz.

Ma'lumki, xalq og'zaki ijodi qadimdan yozma adabiyotning mazmun-mundarijasini boyituvchi, uning poetik imkoniyatlarini muttasil takomillashtirib boruvchi badiiy - estetik asos vazifasini o'tab kelgan. Yozma adabiyotning shakllanishi va taraqqiy etishida og'zaki ijod janrlari muhim badiiy zamin sifatida faol ishtirok etadi. Har bir davr adabiyoti milliy qadriyatlarga o'z badiiy-estetik ehtiyojlari va badiiy niyat talablari darajasidan kelib chiqqan holda munosabatda bo'ladi.

Kalit so'zlar: hikoya, afsona, rivoyat, obraz, motiv obraz, syujet, kompozitsiya, muallif xarakteristikasi, badiiy psixologizm.

Аннотация

Фольклор всегда служил художественно-эстетической основой, обогащающей содержание письменной литературы и постоянно повышающей ее поэтический потенциал. Жанры устного творчества принимают активное участие в формировании и развитии письменной литературы как важной художественной почвы. Литература каждой эпохи реагирует на национальные ценности, исходя из своих художественно-эстетических потребностей и уровня художественного замысла. Иными словами, связь фольклора и письменной литературы активно проявляется как одна из наиболее последовательных художественно-эстетических традиций, которая продолжается с древнейших времен и до наших дней.

В этой статье мы сосредоточимся на влиянии фольклора на письменную литературу, причинно-следственных связях и том, как они проявляются в контексте художественного произведения.

Ключевые слова: рассказ, миф, повествование, образ, мотив сюжет, композиция, авторская характеристика, художественная психология.

Annotation

Folklore has always served as an artistic-aesthetic basis that enriches the content of written literature and constantly improves its poetic potential. Genres of oral creativity take an active part in the formation and development of written literature as an important artistic ground. The literature of each era reacts to national values based on its artistic and aesthetic needs and the level of artistic intent. In other words, the relationship between folklore and written literature is actively manifested as one of the most consistent artistic-aesthetic traditions that continues from ancient times to the present day.

In this article, we will focus on the impact of folklore on written literature, cause and effect, and how they are manifested in the context of an artistic work.

Key words: painting, myth, narrative, image, motif, image, plot, composition, author's characteristics, godly psychology.

Xalq og'zaki ijodi namunalari o'zining hayotiyliigi, ijtimoiy tabiati, g'oyaviy mohiyati, badiiy xususiyatlari bilan adabiyotimizda o'ziga xos o'ringa ega. Xalq mehnati, urf-odati, turmush sharoiti, orzu-istagi, kurash va g'alabalari uning mavzusi va mazmunida aks etadi. Adabiyot va folklor o'rtasidagi munosabatlar azaldan juda yaqin bo'lib kelgan, har bir milliy adabiyot shakllanishida folklor an'alarining ta'siri katta bo'lgan. Shu sabab adabiyot va folklor o'rtasidagi munosabat muammosi dolzarb bo'lib tuyuladi. Yozuvchi Isajon Sulton ijodida ham ota-bobolarimizdan meros bo'lib kelayotgan, necha zamonlar chig'irig'idan o'tgan, ko'pchilikning xotirasidan ko'tarilayotgan ko'plab betakror og'zaki ijod namunalarini ko'rishimiz mumkin. Ushbu maqolada yozma adabiyot va folklor munosabatlarining rivojlanish qonuniyatlari va ularning o'zaro aloqadorlik darajasini Isajon Sulton hikoyalari misolida tadqiq etdik.

Yozma adabiyot va xalq og'zaki ijodi o'rtasidagi o'zaro aloqalarning o'ziga xos jihatlari ularning badiiy tafakkur taraqqiyotida tutgan o'rni, badiiy matndagi folklorizmning manbalari va badiiy niyatini yuzaga chiqaruvchi vosita sifatidagi ahamiyatidan kelib chiqib baholanadi. Yozma adabiyotda qo'llanilgan folklorizmlarning badiiy asar kompozitsiyasi va syujet qurilishidagi poetik o'rnini ilmiy-nazariy jihatdan o'rganish adabiyotshunoslikning dolzarb masalalaridan biri bo'lib kelgan. Bu muammo mumtoz adabiyot misolida N.Mallaev, M.Hakimov, J.Qobulniyozov, T.Xo'jaev kabi olimlarning Alisher Navoiy, Bobur, Hofiz Xorazmiy, Lutfiy, Sakkokiy, Atoiy kabi shoirlar ijodidagi folklorizmlar tadqiqiga doir asarlarida o'rganilgan. B.Sarimsoqov va I.Yormatov folklorizmlar tavsifi, tasnifi, manbalari va tipologiyasi masalalarini tadqiq etishgan. G'.Mo'minov, G'.Jalolov, A.Ergashev, D.Quvvatova, SH.Ishniyo-zova, M.Imomkarimova, M.Pirnazarovalar esa XX asr o'zbek adabiyoti namoyandalarining asarlari tahlili misolida folklorizmlarning badiiy matn strukturasidagi o'rnini tadqiq etganlar. Isajon Sulton ijodi adabiyotshunoslikda keng targ'ib va tadqiq etilayotgan ijodkorlardan. Ammo yozuvchining asar badiiy to'qimasiga olib kirgan folklor unsurlari, mifologik talqin masalalari keng tadqiq etilmagan.

Badiiy adabiyotada folklor motivlarini aniqlash muayyan muallif ijodining individualligi, folklor-adabiy aloqalar rivojlanish tabiatining o'ziga xos xususiyatlarini ham aniqlashga yordam beradi. Bugungi o'zbek nasrini tadqiq etishda folklor va yozma adabiyotning o'zaro aloqadorligi sezilarli darajada kuchayganligini kuzatdik. Nazar Eshonqul, Xurshid Do'stmuhammad, Shoyim

Bo'tayev, Ulug'bek Hamdam, Isajon Sulton kabi adiblarimiz ijodini kuzatar ekanmiz folklor motivlari yozuvchilarining asarlaridagi milliy xarakterning o'ziga xos xususiyatlarini ochish uchun xizmat qilganligini ko'rishimiz mumkin. Yozma adabiyot va folklor munosabatlarining rivojlanish qonuniyatlari va ularning o'zaro aloqadorlik darajasini Isajon Sulton hikoyalari misolida tadqiq etishga harakat qildik. Yozuvchi hikoyalarida folklordan foydalanish tajribasining namoyon bo'lishini o'rgandik. Xalqona afsona va asotirlar, islom rivoyatlari, turli fantastik motivlar, mifologik obrazlar Isajon Sulton hikoyalarida o'z aksini topganini "Oydinbuloq", "Mening gulim", "Bog'i Eram hikoyalari", "Ayvon" ("Qismat"), "Avliyo", "Manzil" kabi o'nlab hikoyalarida ko'rishimiz mumkin. Badiiy asar qaysi janrda bo'lmasin unda muallifning estetik, falsafiy, ijtimoiy-siyosiy qarashlari aks etadi. Adib asarlarini o'qib, shuni kuzatish mumkinki, ularda mifologik, diniy, tarixiy qarashlar bir butunlikda zamonaviylikni ifodalaydi. Ayniqsa, "Toshkelinchak", "Manzil", "Mitti pushtirang maxluqcha", "Yusuf va Zulayho", "Yog'och kovush", "Bibi Salima", "Qoraqush yulduzining siri" kabi asarlarida bu holatlarni yaqqol kuzatish mumkin. Adibning xalq og'zaki ijodiga murojaati orqali uslubning shakllanishi, yozuvchi badiiy dunyosini qay darajada ekanini ham anglash mumkin. Adib hikoyalarida folklor motivlaridan qanday foydalanganligini o'rganar ekanmiz, bu muammoni "Toshkelinchak" hamda "Yusuf va Zulayho" hikoyalari misolida tahlil qilishga harakat qildik.

"Toshkelinchak" O'rta osiy xalqlari orasida qachonlardir bo'lib o'tgan muhabbat rivoyati haqidadir. Adib bu rivoyatning yoyilib ketishini ham asarda chiroyli chizgilar bilan beradi. "Toshkelinchak" adibning ancha yillar avval yozilgan hikoyalaridan. "Bizlardan bir-ikki yosh katta Nazar baquvvat, chayir, quyuq qoshlari chimirilgan, qora ko'zlarida o't chaqnab turadigan shijoatli yigitcha edi. U jo'raboshimiz bo'lib, hammamiz nima desa itoat qilardik. Chunki aqlda ham, kuchda ham bir pog'ona baland turardi-da. Bizlar chiqolmaydigan daraxtlar ustiga birpasda o'rlab ketardi, baland shoxlari orasida ko'rinmay, axiyri qush polaponini yoki tuxumini olib tushardi".[4;124] Hikoyaning boshlanishini o'qib an'anaviy hikoyalardan biri deb o'ylaysiz. Ammo hikoya ichiga kirib borarkansiz qadim afsonalarning zamonaviy talqini asosida yaratilganligining guvohi bo'lasiz. Hikoya qahramoni Nazar oddiy to'pori qishloq yigiti. U mehnat qilishdan qochmaydigan, atrofida gilardan yordamini ayamaydigan inson. O'zi tengi yigitlarga qaraganda ancha dadil, boshqalarni orqasidan ergashtira oladi. Hammaga so'zini o'tkazishga harakat qiladi. Uning yoshidgi insonlar qalbida bo'ladigan ishq-muhabbat, birovning ko'nglini olish, degan tuyg'ulardan yiroq. Aksincha, shunday odamlarning ustidan doim masxaralab yuradi. Tabiatidagi yovvoyilik, tantiqlikka hamma ko'nikkan. Yozuvchi ta'biri bilan aytganda "O'zg'irlikda va

bezorilikda ham unga bas keladigan kimsa yo'q. Kimningdir tovug'ini o'g'irlab ketgan ham shu Nazar. Birovning itini urgan ham shu. Bizga o'xshagan bolalar biror noma'qul ish qilsak, hammadan dakki eshitardik, ammo o'sha noma'qulni Nazar qilsa, kattalar "Ha, endi" deb bosh chayqab qo'yaqolishardi." Ko'rinib turibdiki hikoya qahramoni o'z erki va istagi bilan harakat qiladi. Muallif qahramonlarga ism tanlashda ham o'ziga xos yo'ldan boradi, Nazar, Murod, Ummigulsum kabi.

Adabiyotshunoslik va folklorshunoslik ilmida etakchi tamoyillardan biri bu adabiy hodisalarni o'rganishga tizimli yondashishdir. Shu ma'noda hikoya syujetiga e'tibor qaratadigan bo'lsak hikoyaning har bir qatiga milliy ruh, an'analar va urf-odatlardan ta'sirlangan holda mazmun singdirilgan. Hikoyada folklor unsurlaridan foydalanish avvalo yozuvchi uchun mavzular, syujetlar, motivlar, badiiy va tasviriy vositalar manbai sifatidagina emas, balki muallif dunyoqarashi, estetik idealini gavdalantiruvchi vosita sifatida ko'rinadi. Ayni paytda yozuvchining. ijodiy individualligini ham belgilaydi. Isajon Sulton hikoyalarida qo'llangan folklorizmlar asarning g'oyaviy, semantik, poetik jihatlarida namoyon bo'ladi. Yozuvchi ijodida folklor xalq hayotini tavsiflash vositasi, o'zbek xalqining mafkura va psixologiyasini ochib berish vositasi bo'lib xizmat qiladi. "Toshkelinchak" hikoyasida dastlab sodda va to'pori qishloq yigiti tasvirlangan bo'lsa, voqealar rivoji davomida bu to'pori yigit ishqqa muhtalo bo'ladi. Ishaq uning xarakterini mutlaqo o'zgartirib yuboradi. Nazarning Ummugulsumni sevib qolishi, unga ko'nglini ochishi, rad javobini olishi va xarakteridagi ijobiy o'zgarishlar xalq og'zaki ijodidagi devning parilar yoki malikalarga oshiq bo'lishi kabi ertak motivlariga o'xshab ketadi. "Qarang-a, qanaqa bezori bola edi, ko'ngil qo'ydiyu bosildi-qoldi, – deyishardi kishilar." Asarda Ummugulsumning boshqaga turmushga chiqib ketishi, bu sababdan Nazarning odamovi bo'lib qolishi, keyinchalik uning ko'chalarda ko'rinmay qolishi odamlar nazariga tushadi. Qizning qarindosh urug'lari Nazarga undan voz kechish talabini qo'yganda Nazarning "– Axir, men sen bilan bitta bo'lib qolganman-ku, qanday qilib ketay, – dermish.– Axir, ko'zim sendan boshqani ko'rmaydi-ku? Shafaqni rangiga qarasam ham seni ko'raman. Oyga qarasam ham, quyoshga qarasam ham seni ko'raman. Qayga boqsam, sen borsan"[4;127], deya bergan javobida muhabbatning kuchi insonni qay kuyga solganiga e'tibor qilsak, ikkinchi tarafdin adibning bu obrazga qadim sharq adabiyotidagi Majnun obrazi bilan sintezlashtirganini ko'rish mumkin. Hikoyada yozuvchi xalq rivoyatlaridan ham unumli foydalangan. Asar voqealari davomida Ummugulsumning boshqa kishiga turmushga chiqishi sababdan Nazarning devonasifat bo'lib qolishi, qishloqdan uzilib uzlatga tushishi kabi holatlar halq

rivoyatlaridagi detallar orqali asarda tasvirlanadi. “Qishloqning yuqori qismida tevaragida jingul-u chakalaklar o‘sgan Toshkelinchak degan qarovsiz bir joy bor edi. U asli tosh emas, suyganiga etolmasdan, odamlardan qochib borib toshga aylanib qolgan bir kelinchak der edilar. Nazar o‘sha joyda tunni o‘tkazibdi.” Nazarning qishloq chetidagi ziyoratgoh sanalgan qadim tosh ustida o‘z xayollari bilan band bo‘lib kun o‘tkazishini tariflar ekan “Ziyoratgoh yonidan katta yo‘l o‘tgan, bir yog‘i O‘shdan Ergashtomga, bu yog‘i Qamchiq dovoni oralab Toshkentdan Qozog‘istonning bepoyon cho‘llariga qarab ketadi. Turli-tuman uzun-qisqa arobalar qatnovi bir zum bo‘lsin tinmaydi”, deydi. Ushbu jumalardan anglash mumkinki, “Toshkelinchak” hikoyasi eski rivoyatning badiiy talqini sifatida yozma adabiyotga olib kirilgan.

Yozuvchining “Yusuf va Zulayho” hikoyasida ham xalq ijodi, uning o‘lmas qahramonlari taqdiri yangicha talqin bilan qalamga olingan. Yusuf va Zulayhoning ishq dostoni butun sharq xalqlari orasida mashhur va keng tarqalgan. Doston turli manbalarda turlicha syujetga ega. Isajon Sulton ming yillik tarixga ega ushbu qahramonlar taqdirini badiiy adabiyotga olib kirar ekan: “Yusuf degan ozg‘in, bo‘y-basti uzun, vujudiyu ust-boshi anchayin xarob yigit, qishloqdan xiyla olisdagi shifoxonada hamshira bo‘lib ishlaydigan Zulayho degan juvonni yaxshi ko‘rardi”-

deya tasvirlaydi. Yozuvchi o‘z uslubiga sodiq qolib Yusuf va Zulayhoga ko‘p ta’rif-tavsif bermaydi. Xalq og‘zaki ijodi va ilohiy kitoblardagi ishq dostoniga zamonaviy tus beradi. Bolaligida ko‘p shafqatsizliklarga duch kelgan, otasi barvaqt o‘tib ketib, hayotda ona-yu bir aka bilan qolgan bo‘lib juda qashshoq yashagan Yusuf avvalgi turmushidan nimadir sabab bo‘lib ajrashgan Zulayhoni sevib qoladi. O‘zbek mentaletiga xos bo‘lmagan odat bo‘y yigitning beva ayolga uylanishi haqidagi mish-mishlarni yozuvchi “ko‘rimsiz choyxonaning kunda-shundalari” zimmasiga yuklaydi. Yozuvchi ushbu hikoyada xalq og‘zaki ijodining bir necha turlaridan mahorat bilan foydalanadi. Birinchidan, “Yusuf va Zulayho” haqidagi qadim sevgi afsonasiga murojaat qilsa, Zulayho qalbidagi iztiroblarini uning allasi orqali ifodalash uchun xalq qo‘shiqlariga murojaat qiladi. Hikoyada ayol qalbini, uning mehr-u muhabbatini, ko‘nglidan otilib chiqqan oh-u nolalarini qo‘shiqqa-Zulayhoning ruhiy iztirobini o‘g‘li uchun aytgan allasiga jo qiladi. Hikoyada Yusuf xarakteri – uning tug‘ilishidan to, hayotni anglashigacha bo‘lgan oraliqni badiiy vaqt sifatida emas, balki mash‘um bir turmushning bir diyonatli inson hayoti sifatida tasvirlanadi. Yozuvchi o‘z qahramonini shunday taqdirning egasi deb tanlaydi. Yusuf obrazini tahlil qilish asosida xarakter qirralari ochiladi: Yusuf obrazida voqelik falsafiy mushohadalar hikoyadagi muallif nutqida ham ko‘zga tashlanadi: “Tavba, ishq-muhabbatning ham risoladagisi tuzuk. Yo‘qsa odamni

odamlilikdan chiqarib qo‘yar ekan”. Yusuf bolalikdan yolg‘izlikni yaxshi ko‘radi va ko‘p bora dashtga ketib qoladi. Uning ruhiyati majnunlikka yaqin, majnun kabi yolg‘izlikni istaydi: “Ey, Xudoyim, dashtga ham sig‘mayapman-ku, – dermish. – Dunyo yo‘q bo‘lib ketsa, bironta tirik jon qolmasa deb orzu qilaman. Bari nobud bo‘lib ketsa deyman!”[5;23]

Yozuvchi ijodining asosiy yutug‘i va qahramonlar ruhiy holatini tasvirlashdagi o‘zgachalikning belgisi, u ortiqcha tafsilotlarga berilmasdan real-hayotiy tasvirlaydi. Badiiy adabiyotda inson obrazini to‘laonli yaratish va uni o‘quvchi ko‘z oldida konkret jonlantirish uchun qahramon nutqidan, peyzaj san’atidan, badiiy psixologizmdan badiiy unsur sifatida foydalanish yozuvchi mahoratini belgilaydi. Personajlar ruhiyatining ochib berilishi, uning xatti-harakatlari, gapso‘zlarining psixologik jihatdan asoslanishi ekanligini Isajon Sulton ijodidagi etakchi belgilardan sanaladi. Badiiy asarda har bir detal, har bir so‘z asar g‘oyasini, mazmun mohiyatini ochish uchun xizmat qiladi. “Yusuf va Zulayho” hikoyasidagi qahramon xarakterining shakllanishini tashqi faktor bilan emas, ichki faktor bilan qiyoslash mumkin. Shu sabab hikoyada Yusuf xakteri murakkab chizilgan. Bir qarashda yosh bolakayning xatti-harakatlari zahirida yovuzlikni, boshqa tomonda hikoyaning barcha obrazlar harakatini ta’minlaydigan qahramon sifatida gavdalanadi.

Isajon Sulton qahramonlar xakteri, ularning dunyoqarashi va ma’naviy olamini badiiy tahlil qilish maqsadida folklorga xos motiv va obrazlarga murojaat qilgan ekan, jahon va turkiy xalqlar yozma adabiyoti namoyondalarining folklorizmlardan foydalanish borasida erishgan yutuqlari, qo‘llagan usullari va badiiy-estetik mezonlariga suyanib ish ko‘rgan. Yozuvchi asar syujet qurilishiga folklorizmlarni zo‘rma-zo‘raki ravishda tiqishtirgan emas. U o‘z qahramonlari hayotini bor bo‘y-basti bilan, tabiiyligicha tasvirlagan. Asarda berilgan har bir afsona, rivoyat xalq orasida qanday ommalashgan bo‘lsa, shundayligicha, ya’ni tabiiy holida syujet to‘qimasiga olib kirilgan. Bunday folklorizmlar zahiridagi milliy ruh personajlar qalbidagi ro‘y berayotgan jarayonlar bilan birlashib ketib, badiiy yaxlitlikni yuzaga keltirgan.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Қаюмов О. Ўзбек фольклорида пари образи (генезиси ва поэтикаси). Филол.фан.номз. дисс. – Тошкент, 1999. – Б. 59.
2. Эшонқулов Ж. Миф ва бадий тафаккур. – Тошкент: Фан, 2019. – Б. 147.
3. Раҳмат Р. “Муножот”дан “Бокий дарбадар”гача /И.Султон. Бокий дарбадар. Роман. Қисса. Ҳикоялар. – Тошкент: Ўзбекистон, 2011. – Б. 260-261.
4. Исажон Султон. “Тошкелинчак”/ Асарлар. Ҳикоялар. I жилд. – Тошкент: Ғафур Ғулом номидаги нашриёт-матбаа ижодий уйи, 2017. – Б. 186.

5. Исажон Султон. “Юсуф ва Зулайхо” /Хазрати Ҳизр изидан. – Тошкент: Фафур Ғулом номидаги НМИУ, 2018. – Б. 158.
6. Kobilova, Z. (2022). Image of a Drinker and a Hermit in the Amir Al-Ghazali. *EUROPEAN JOURNAL OF INNOVATION IN NONFORMAL EDUCATION*, 2(4), 173-176.
7. Agzamovna, Kurbanova Feruza. "Study of Modern Uzbek Written Literature and Folklore." *EUROPEAN JOURNAL OF INNOVATION IN NONFORMAL EDUCATION* 2.5 (2022): 142-145.
8. Bakirovna, K. Z. (2019). The Rhythm of the Literary Impact. *ANGLISTICUM. Journal of the Association-Institute for English Language and American Studies*, 8(9), 58-67.
9. Qobilova, Z. (2024). ALISHER NAVOIY ADABIY MEROSINING OZARBAYJONDA O'RGANILISHI. *Hamkor konferensiyalar*, 1(1), 215-219.
10. Qurbonova, Feruza. "Classic traditions and folklore motivations in the stories of Isajan Sultan." *ACADEMICIA: An International Multidisciplinary Research Journal* 11.3 (2021): 492-495.
11. Agzamovna, Kurbanova Feruza. "Artistic speech is a factor of creating the hero's spirit (on the stories of Isajan Sultan)." *ASIAN JOURNAL OF MULTIDIMENSIONAL RESEARCH* 10.5 (2021): 37-39.
12. Tursunova, N. (2021). FOLKLORE MOTIVES IN MUKIMIY'S WORK. *CURRENT RESEARCH JOURNAL OF PEDAGOGICS*, 2(09), 187-191

O'ZBEK VA TOJIK TILLARI O'RTASIDAGI TARIXIY VA LINGVISTIK ALOQALAR

Ramziya JO'RAYEVA,
Qo'qon DU dotsenti, f.f.f.d.(PhD)
Munira HAKIMOVA,
Qo'qon DU filologiya fakulteti,
o'zbek tili va adabiyoti
yo'nalishi 1-kurs talabasi

Annotatsiya: Maqolada tojik tilidan o'zbek tiliga o'zlashgan leksik birliklar va affiksalar elementlarning o'zaro ta'sir jarayoni tahlil etilgan. O'zbek tiliga singib ketgan tojikcha so'zlar va qo'shimchalarning fonetik, morfologik va semantik xususiyatlari o'rganilgan. Tadqiqot natijalari o'zbek va tojik tillari o'rtasidagi tarixiy-madaniy aloqalarning tilshunoslikdagi ifodasini yoritadi va o'zbek adabiy tilining shakllanish jarayonidagi o'zlashma qatlamning ahamiyatini ko'rsatadi.

Kalit so'zlar: Qiyosiy-tarixiy tilshunoslik, tojik tili, o'zbek tili, o'zlashma so'zlar, qo'shimchalar, tillararo ta'sir, leksik o'zlashuv, morfologik o'zgarishlar, tarixiy til aloqalari, fonetik moslashuv, madaniy ta'sir.